

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା

Shrimad-Bhagavad-Gita / श्रीमद्भगवद्गीता

ରଚନା - ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସ ଦେବ

Written by – Maharshi Vyasa Deva

ନିବେଦକ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

– Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ (ଅର୍ଥ ସହିତ)

Language – Sanskrit – Odia (with meaning)

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ନିବେଦକ,

ସଂସାରଫଳ, ପଞ୍ଚାମୃତା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

prakash@scholarshoppe.com

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ

(Chapter – 10)

ବିଭୂତିଯୋଗ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା

॥ ଦଶମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥

॥ ଅଥ ଦଶମୋଽଧ୍ୟାୟଃ । ବିଭୂତିଯୋଗଃ ॥

। ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ ।

ଭୂୟ ଏବ ମହାବାହୋ ଶୃଣୁ ମେ ପରମଂ ବଚଃ ।

ୟତ୍ତେହଂ ପ୍ରୀୟମାଶାୟ ବକ୍ଷ୍ୟାମି ହିତକାମ୍ୟୟା ॥ ୧୦-୧॥

(ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ - ହେ ମହାବାହୋ ! ମୋର ପରମ ରହସ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବଚନ ପୁଣି ଥରେ ଶ୍ରବଣ କର । ତୁମେ ମୋ ଠାରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରେମ ରଖୁଛ; ତୁମର ହିତ କାମନା କରି ମୁଁ ଏହା କହିବି ॥ ୧୦-୦୧ ॥)

ନ ମେ ବିଦୁଃ ସୁରଗଣାଃ ପ୍ରଭବଂ ନ ମହର୍ଷୟଃ ।

ଅହମାଦିହି ଦେବାନାଂ ମହର୍ଷୀଣାଂ ଚ ସର୍ବଶଃ ॥ ୧୦-୨॥

(ମୋର ଉତ୍ତ୍ରି ଅର୍ଥାତ, ଲୀଳାରେ ପ୍ରକଟ ହେଉଥିବା ରହସ୍ୟ ଦେବତାମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କି ମହର୍ଷିମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ହେଉଛି ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ତଥା ମହର୍ଷିମାନଙ୍କର ଆଦିକାରଣ ॥ ୧୦-୦୨ ॥)

ୟୋ ମାମଜମନାଦିଂ ଚ ବେଞ୍ଚି ଲୋକମହେଶ୍ୱରମ୍ ।

ଅସମ୍ବୁଦ୍ଧଃ ସ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେଷୁ ସର୍ବପାପୈଃ ପ୍ରମୁଚ୍ୟତେ ॥ ୧୦-୩॥

(ଯେ ମୋତେ ଅଜନ୍ମା, ଅନାଦି ଓ ଲୋକମହେଶ୍ୱର ବୋଲି ଚିନ୍ତୁତଃ ଜାଣନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ଜ୍ଞାନୀପୁରୁଷ ସକଳ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ॥ ୧୦-୦୩ ॥)

ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞାନମସମ୍ବୋଦଃକ୍ଷମା ସତ୍ୟଂ ଦମଃ ଶମଃ ।

ସୁଖଂ ଦୁଃଖଂ ଭବୋଽଭାବୋ ଭୟଂ ଚାଭୟମେବ ଚ ॥ ୧୦-୪॥

ଅହିଂସା ସମତା ତୁଷ୍ଟିସ୍ତପୋ ଦାନଂ ଯୁଗୋଽୟଶଃ ।

ଭବନ୍ତି ଭାବା ଭୂତାନାଂ ମତ୍ତ ଏବ ପୃଥଗ୍ବିଧାଃ ॥ ୧୦-୫॥

(ନିଷ୍କାୟ କରିବା ଶକ୍ତି, ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ, ମୁଦତା, କ୍ଷମା, ସତ୍ୟ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟସଂଯମ, ମନୋନିଗ୍ରହ ତଥା ସୁଖ-ଦୁଃଖ, ଉତ୍ପତ୍ତି-ପ୍ରଳୟ ଭୟ-ଅଭୟ ଏବଂ ଅହିଂସା, ସମତା, ସନ୍ତୋଷ, ତପ, ଦାନ, କୀର୍ତ୍ତି ଓ ଅପକୀର୍ତ୍ତି – ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଏହିପରି ଯେଉଁ ନାନାପ୍ରକାର ଭାବ ରହିଛି, ସେଗୁଡିକ ମୋଠାରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତି ॥ ୧୦-୦୪, ୧୦-୦୫ ॥)

ମହର୍ଷୟଃ ସପ୍ତ ପୂର୍ବେ ଚତ୍ୱାରୋ ମନବସ୍ତଥା ।

ମଦ୍-ଭାବା ମାନସା ଜାତା ଯେଷାଂ ଲୋକ ଇମାଃ ପ୍ରଜାଃ ॥ ୧୦-୬॥

(ସଂସାରର ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଜା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହି ସପ୍ତମହର୍ଷି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଜାତ ହୋଇଥିବା ସନକାଦି ଚାରି କୁମାର, ତଥା ସ୍ୱାୟଂଭୁଆଦି ଚଉଦ ମନୁ ମୋ ସଂକଳ୍ପରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତେ ମୋ ଠାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବ ରଖନ୍ତି ॥ ୧୦-୦୬ ॥)

ଏତାଂ ବିଭୂତିଂ ଯୋଗଂ ଚ ମମ ଯୋ ବେଞ୍ଚି ତତ୍ତ୍ୱତଃ ।

ସୋଽବିକମ୍ପେନ ଯୋଗେନ ଯୁଜ୍ୟତେ ନାତ୍ର ସଂଶୟଃ ॥ ୧୦-୭॥

(ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ମୋର ଏହି ପରମ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରୂପୀ ବିଭୂତି ଓ ଯୋଗଶକ୍ତିର ତତ୍ତ୍ୱତଃ ଜାଣନ୍ତି, ସେ ନିଷ୍କଳ ଭକ୍ତିଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାନ୍ତି; ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ॥ ୧୦-୦୭ ॥)

ଅହଂ ସର୍ବସ୍ୟ ପ୍ରଭବୋ ମଉଃ ସର୍ବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତତେ ।

ଇତି ମତ୍ତା ଭଜନ୍ତେ ମାଂ ବୁଧା ଭାବସମନ୍ୱିତାଃ ॥ ୧୦-୮॥

(ମୁଁ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ଉତ୍ପତ୍ତିର କାରଣ ଓ ମୋ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଉଛି, ଏପରି ବୁଦ୍ଧି ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ଓ ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭକ୍ତମାନେ ମୋତେ ଅର୍ଥାତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହିଁ ନିରନ୍ତର ଭଜନ କରନ୍ତି ॥ ୧୦-୦୮ ॥)

ମଚିତ୍ତା ମଦ୍ଭୂତପ୍ରାଣା ବୋଧୟନ୍ତଃ ପରସ୍ମରମ୍ ।

କଥୟନ୍ତୁଷ୍ଠ ମାଂ ନିତ୍ୟଂ ଦୁଷ୍ୟନ୍ତି ଚ ରମନ୍ତି ଚ ॥ ୧୦-୯॥

(ନିରନ୍ତର ମୋଠାରେ ମନ ଲଗାଇଥିବା ଓ ମୋଠାରେ ହିଁ ପ୍ରାଣ ଅର୍ପଣ କରିଦେଇଥିବା ଭକ୍ତମାନେ ମୋ ଭକ୍ତି ସଂବନ୍ଧରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି, ମୋର ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ପରସ୍ପର ଆଲୋଚନା କରି, ଏକ ଆରେକକୁ ବୋଧ କରାଇ, ତଥା ମୋର ଗୁଣ ଓ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ମୋ ବିଷୟରେ କଥାଭାଷା କରି ହିଁ ନିରନ୍ତର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ମୋଠାରେ ହିଁ ନିରନ୍ତର ରମଣ କରନ୍ତି ॥ ୧୦-୦୯ ॥)

ତେଷାଂ ସତତଯୁକ୍ତାନାଂ ଭଜତାଂ ପ୍ରୀତିପୂର୍ବକମ୍ ।

ଦଦାମି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗଂ ତଂ ଯେନ ମାମୁପୟାନ୍ତି ତେ ॥ ୧୦-୧୦॥

(ନିରନ୍ତର ମୋର ଧ୍ୟାନ ଆଦିରେ ଲାଗିରହୁଥିବା ତଥା ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ଭଜନ କରୁଥିବା ସେହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସେହି ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନରୂପୀ ଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୋତେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ॥ ୧୦-୧୦ ॥)

ତେଷାମେବାନୁକମ୍ପାର୍ଥମହମଜ୍ଞାନଜଂତମଃ ।

ନାଶୟାମ୍ୟାତ୍ମଭାବସ୍ଥୋ ଜ୍ଞାନଦୀପେନ ଭାସ୍ୱତା ॥ ୧୦-୧୧॥

(ହେ ଅର୍ଜୁନ ! ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୁଁ ନିଜେ ହିଁ ଆଲୋକମୟ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନରୂପୀ ଦୀପଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନଜନିତ ଅନ୍ଧକାରକୁ ନାଶ କରିଦିଏ ॥ ୧୦-୧୧ ॥)

| ଅର୍ଜୁନ ଭବାତ |

ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ପରଂ ଧାମ ପବିତ୍ରଂ ପରମଂ ଭବାନ୍ ।

ପୁରୁଷଂ ଶାଶ୍ୱତଂ ଦିବ୍ୟମାଦିଦେବମଜଂ ବିଭୁମ୍ ॥ ୧୦-୧୭॥

ଆଦୁଷ୍ଟାମୃଷୟଃ ସର୍ବେ ଦେବର୍ଷିନୀରଦସ୍ତଥା ।

ଅସିତୋ ଦେବଲୋ ବ୍ୟାସଃ ସ୍ୱୟଂ ଚୈବ ବ୍ରବୀଷି ମେ ॥ ୧୦-୧୮॥

(ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ – ଆପଣ ପରମ ବ୍ରହ୍ମ, ପରମ ଧାମ ଓ ପରମ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି; କାରଣ ଆପଣଙ୍କୁ ସକଳ ଋଷି ସନାତନ, ଦିବ୍ୟପୁରୁଷ ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆଦିଦେବ, ଅଜନ୍ମା ଓ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହନ୍ତି । ଦେବର୍ଷି ନାରଦ, ଅସିତ ଓ ଦେବଳ ଋଷି ତଥା ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହନ୍ତି; ଓ ଆପଣ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ॥ ୧୦-୧୭, ୧୦-୧୮ ॥)

ସର୍ବମେତଦୃତଂ ମନ୍ୟେ ଯନ୍ମାଂ ବଦସି କେଶବ ।

ନ ହି ତେ ଭଗବନ୍-ବ୍ୟକ୍ତିଂ ବିଦୁର୍ଦେବା ନ ଦାନବାଃ ॥ ୧୦-୧୯॥

(ହେ କେଶବ ! ଆପଣ ମୋତେ ଯାହା କିଛି ବି କହୁଛନ୍ତି, ସେସବୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମାନୁଛି । ହେ ଭଗବାନ ! ଆପଣଙ୍କର ଲୀଳାମୟ ସ୍ୱରୂପକୁ ଦାନବମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଦେବତାମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ॥ ୧୦-୧୯ ॥)

ସ୍ୱୟମେବାତ୍ମନାତ୍ମନଂ ବେତ୍ସ୍ୟ ଧ୍ୱଂ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ଭୂତଭାବନ ଭୂତେଶ ଦେବଦେବ ଜଗପ୍ତତେ ॥ ୧୦-୨୦॥

(ହେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ! ହେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଇଶ୍ୱର ! ହେ ଦେବାଧିଦେବ ! ହେ ଜଗନ୍ନାଥ ! ହେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ! ଆପଣ ନିଜେ ହିଁ ନିଜଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଜାଣନ୍ତି ॥ ୧୦-୨୦ ॥)

ବହୁମର୍ତ୍ତସ୍ୟାଶେଷେଣ ଦିବ୍ୟା ହ୍ୟାତ୍ମବିଭୂତୟଃ ।

ୟାଭିର୍ବିଭୂତିଭିର୍ଲୋକାନିମାଂସ୍ତୁଂ ବ୍ୟାପ୍ୟ ତିଷ୍ଠସି ॥ ୧୦-୧୬॥

(ତେଣୁ ଯେଉଁ ବିଭୂତିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ଏହିସବୁ ଲୋକକୁ ବ୍ୟାପି ରହିଛନ୍ତି, ଆପଣ ହିଁ ନିଜର ସେହି ଦିବ୍ୟ ବିଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ କହିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି ॥ ୧୦-୧୬ ॥)

କଥଂ ବିଦ୍ୟାମହଂ ଯୋଗିଂସ୍ତ୍ଵାଂ ସଦା ପରିଚିନ୍ତୟନ୍ ।

କେଷୁ କେଷୁ ଚ ଭାବେଷୁ ଚିନ୍ତ୍ୟାଃସି ଭଗବନ୍ନୟା ॥ ୧୦-୧୭॥

(ହେ ଯୋଗେଶ୍ଵର ! ନିରନ୍ତର କିପରି ଚିନ୍ତନ କରି କରି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବି ଏବଂ ହେ ଭଗବାନ ! ଆପଣ କେଉଁ କେଉଁ ଭାବରେ ମୋ ଦ୍ଵାରା ଚିନ୍ତନଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ? ॥ ୧୦-୧୭ ॥)

ବିସ୍ତରେଣାତ୍ମନୋ ଯୋଗଂ ବିଭୂତିଂ ଚ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ।

ଭୂୟଃ କଥୟ ତୃପ୍ତିର୍ହ ଶୁଣ୍ଠତୋ ନାସ୍ତି ମେଃମୃତମ୍ ॥ ୧୦-୧୮॥

(ହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ! ଆପଣଙ୍କ ଯୋଗଶକ୍ତି ଓ ବିଭୂତି ବିଷୟରେ ଆହୁରି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ କୁହନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣଙ୍କର ଅମୃତମୟ ବଚନ ଶୁଣି ଶୁଣି ବି ମୋର ତୃପ୍ତି ହେଉ ନାହିଁ ! ଆହୁରି ଶୁଣିବାକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ବଢ଼ୁଛି ॥ ୧୦-୧୮ ॥)

। ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ ।

ହତ୍ତ ତେ କଥୟିଷ୍ୟାମି ଦିବ୍ୟା ହ୍ୟାତ୍ମବିଭୂତୟଃ ।

ପ୍ରାଧ୍ୟାନ୍ୟତଃ କୁରୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାସ୍ତ୍ୟନ୍ତୋ ବିସ୍ତରସ୍ୟ ମେ ॥ ୧୦-୧୯॥

(ଶ୍ରୀଭଗବାନ କହିଲେ - ହେ କୁରୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ! ମୋର ଯେଉଁ ସବୁ ଦିବ୍ୟ ବିଭୂତି ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ମୁଖ୍ୟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣମାନ କହିବି; କାରଣ ମୋ ବିସ୍ତାରର ଅନ୍ତ ନାହିଁ ॥ ୧୦-୧୯ ॥)

ଅହମାତ୍ମା ଗୁଡାକେଶ ସର୍ବଭୂତାଶୟସ୍ଥିତଃ ।

ଅହମାଦିଷ୍ଠ ମଧ୍ୟଂ ଚ ଭୂତାନାମନ୍ତ୍ର ଏବ ଚ ॥ ୧୦-୨୦॥

(ହେ ଅର୍ଜୁନ ! ମୁଁ ସକଳ ଜୀବଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମା ଅଟେ; ତଥା ସକଳ ଜୀବଙ୍କର ଆଦି, ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତ ବି ମୁଁ ହିଁ ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୦ ॥)

ଆଦିତ୍ୟାନାମହଂ ବିଷ୍ଣୁଜ୍ୟୋତିଷାଂ ରବିରଂଶୁମାନ୍ ।

ମରୀଚିର୍ମରୁତାମସ୍ମି ନକ୍ଷତ୍ରାଣାମହଂ ଶଶୀ ॥ ୧୦-୨୧॥

(ମୁଁ ଆଦିତିଙ୍କର ଦ୍ଵାଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଷ୍ଣୁ; ଜ୍ୟୋତିର୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିରଣ ପ୍ରଦାନକାରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ତଥା ଅଶ୍ଵତାଶ ବାୟୁ ଦେବତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମରୀଚି ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଚନ୍ଦ୍ରମା ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୧ ॥)

ବେଦାନାଂ ସାମବେଦୋଽସ୍ମି ଦେବାନାମସ୍ମି ବାସବଃ ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟାଣାଂ ମନଶ୍ଚାସ୍ମି ଭୂତାନାମସ୍ମି ଚେତନା ॥ ୧୦-୨୨॥

(ମୁଁ ବେଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମବେଦ, ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇନ୍ଦ୍ର, ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ ଓ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଚେତନା ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୨ ॥)

ରୁଦ୍ରାଣାଂ ଶଂକରଶ୍ଚାସ୍ମି ବିଠେଶୋ ଯୁକ୍ଷରକ୍ଷସାମ୍ ।

ବସୁନାଂ ପାବକଶ୍ଚାସ୍ମି ମେରୁଃ ଶିଖରିଣାମହମ୍ ॥ ୧୦-୨୩॥

(ମୁଁ ଏକାଦଶ ରୁଦ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶଂକର, ତଥା ଯକ୍ଷ ଓ ରାକ୍ଷସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧନପତି କୁବେର ଅଟେ । ମୁଁ ଅଷ୍ଟବସୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁମେରୁ ପର୍ବତ ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୩ ॥)

ପୁରୋଧସାଂ ଚ ମୁଖ୍ୟଂ ମାଂ ବିଦି ପାର୍ଥ ବୃହସ୍ପତିମ୍ ।

ସେନାନୀନାମହଂ ସ୍ବୟଂ ସରସାମସ୍ତ୍ରି ସାଗରଃ ॥ ୧୦-୨୪॥

(ହେ ପାର୍ଥ ! ମୋତେ ପୁରୋହିତମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବୃହସ୍ପତି ବୋଲି ଜାଣ । ମୁଁ ସେନାପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ବୟଂ ଓ ଜଳାଶୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଗର ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୪ ॥)

ମହର୍ଷୀଣାଂ ଭୃଗୁରହଂ ଗିରାମସ୍ତ୍ରେକମକ୍ଷରମ୍ ।

ୟଜ୍ଞାନାଂ ଜପୟଜ୍ଞୋଽସ୍ତ୍ରି ସ୍ଥାବରାଣାଂ ହିମାଲୟଃ ॥ ୧୦-୨୫॥

(ମୁଁ ମହର୍ଷିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୃଗୁ ଓ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକାକ୍ଷର ଓଁ ଅଟେ । ମୁଁ ସକଳ ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜପଯଜ୍ଞ ଓ ସ୍ଥାବରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିମାଲୟ ପର୍ବତ ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୫ ॥)

ଅଶ୍ବତ୍ଥଃ ସର୍ବବୃକ୍ଷାଣାଂ ଦେବର୍ଷୀଣାଂ ଚ ନାରଦଃ ।

ଗନ୍ଧର୍ବାଣାଂ ଚିତ୍ରରଥଃ ସିଦ୍ଧାନାଂ କପିଲୋ ମୁନିଃ ॥ ୧୦-୨୬॥

(ମୁଁ ସକଳ ବୃକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ବତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ, ଦେବର୍ଷିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାରଦ ମୁନି, ଗନ୍ଧର୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ରରଥ ଓ ସିଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କପିଳ ମୁନି ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୬ ॥)

ଭଞ୍ଜେଽଗ୍ରବସମଶ୍ଚାନାଂ ବିଦି ମାମମୃତୋଦ୍-ଭବମ୍ ।

ଐରାବତଂ ଗଜେନ୍ଦ୍ରାଣାଂ ନରାଣାଂ ଚ ନରାଧିପମ୍ ॥ ୧୦-୨୭॥

(ମୋତେ ଅଗ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମୃତ ସହିତ ଭଞ୍ଜ ହୋଇଥିବା ଭଞ୍ଜେଽଗ୍ରବା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହସ୍ତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐରାବତ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜା ବୋଲି ଜାଣ ॥ ୧୦-୨୭ ॥)

ଆୟୁଧାନାମହଂ ବଜ୍ରଂ ଧେନୁନାମସ୍ତ୍ରି କାମଧୁକ୍ ।

ପ୍ରଜନଶ୍ଚାସ୍ତ୍ରି କନ୍ଦର୍ପଃ ସର୍ପାଣାମସ୍ତ୍ରି ବାସୁକିଃ ॥ ୧୦-୨୮॥

(ମୁଁ ଶସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଜ୍ର ଓ ଧେନୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାମଧେନୁ ଅଟେ । ମୁଁ ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତ ରୀତିରେ ସଜ୍ଜାନ-ଉତ୍ତର ହେତୁ କାମଦେବ ଏବଂ ସର୍ପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ପରାଜ ବାସୁକି ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୮ ॥)

ଅନନ୍ତଶ୍ଚାସ୍ତ୍ରି ନାଗାନାଂ ବରୁଣୋ ଯୁଦସାମହମ୍ ।

ପିତୃଶାମର୍ଯ୍ୟମା ଚାସ୍ତ୍ରି ଯୁମଃ ସଂୟମତାମହମ୍ ॥ ୧୦-୨୯॥

(ମୁଁ ନାଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷନାଗ, ଜଳଚରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ବରୁଣଦେବତା ଏବଂ ପିତୃମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଯ୍ୟମା ନାମକ ପିତୃ ତଥା ଶାସକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯମରାଜ ଅଟେ ॥ ୧୦-୨୯ ॥)

ପ୍ରହ୍ଲାଦଶ୍ଚାସ୍ତ୍ରି ଦୈତ୍ୟାନାଂ କାଲଃ କଲୟତାମହମ୍ ।

ମୃଗାଣାଂ ଚ ମୃଗେନ୍ଦ୍ରୋଽହଂ ବୈନତେୟଶ୍ଚ ପକ୍ଷିଣାମ୍ ॥ ୧୦-୩୦॥

(ମୁଁ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଓ ଗଣନାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଳ, ତଥା ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୃଗରାଜ ସିଂହ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗରୁଡ ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୦ ॥)

ପବନଃ ପବତାମସ୍ତ୍ରି ରାମଃ ଶସ୍ତ୍ରଭୃତାମହମ୍ ।

ଝଷାଣାଂ ମକରଶ୍ଚାସ୍ତ୍ରି ସ୍ରୋତସାମସ୍ତ୍ରି ଜାହ୍ନବୀ ॥ ୧୦-୩୧॥

(ମୁଁ ପବିତ୍ରକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାୟୁ ଓ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀରାମ, ତଥା ମତ୍ସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଗର ଓ ନଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଙ୍ଗା ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୧ ॥)

ସର୍ଗାଣାମାଦିରକ୍ତଶ୍ଚ ମଧ୍ୟଂ ତୈବାହମର୍ଜୁନ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାନାଂ ବାଦଃ ପ୍ରବଦତାମହମ୍ ॥ ୧୦-୩୨॥

(ହେ ଅର୍ଜୁନ ! ସୃଷ୍ଟିମାନଙ୍କର ଆଦି, ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତ ମୁଁ ହିଁ ଅଟେ । ମୁଁ ବିଦ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମବିଦ୍ୟା ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥ ପାଇଁ ପରସ୍ପର ଡର୍କ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ୱନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ କରାଯାଉଥିବା ବାଦ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୨ ॥)

ଅକ୍ଷରାଶାମକାରୋଽସ୍ଥି ଦ୍ବନ୍ଦ୍ବଃ ସାମାସିକସ୍ୟ ଚ ।

ଅହମେବାକ୍ଷୟଃ କାଲୋ ଧାତାହଂ ବିଶ୍ବତୋମୁଖଃ ॥ ୧୦-୩୩॥

(ମୁଁ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ଅ' କାର ଓ ସମାସ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ବନ୍ଦ୍ବ ନାମକ ସମାସ ଅଟେ । ମୁଁ ଅକ୍ଷୟ କାଳ ଅର୍ଥାତ, କାଳର ମଧ୍ୟ ମହାକାଳ ଅଟେ । ସକଳ ଦିଗରେ ମୁଖ ଥିବା (ବିରାଟସ୍ବରୂପ) ସମସ୍ତଙ୍କର ଧାରଣଯୋଷଣକାରୀ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହିଁ ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୩ ॥)

ମୃତ୍ୟୁଃ ସର୍ବହରଣ୍ଡାହମୁଦ୍-ଭବଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟତାମ୍ ।

କୀର୍ତ୍ତିଃ ଶ୍ରୀର୍ବାକ୍ତ ନାରୀଣାଂ ସ୍ମୃତିର୍ମେଧା ଧୃତିଃ କ୍ଷମା ॥ ୧୦-୩୪॥

(ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରୁଥିବା ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତିର କାରଣ ଅଟେ, ତଥା ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୀର୍ତ୍ତି, ଶ୍ରୀ, ବାକ୍, ସ୍ମୃତି, ମେଧା, ଧୃତି ଓ କ୍ଷମା ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୪ ॥)

ବୃହସ୍ତାମ ତଥା ସାମ୍ନାଂ ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦସାମହମ୍ ।

ମାସାନାଂ ମାର୍ଗଶୀର୍ଷୋହମୃତୁନାଂ କୁସୁମାକରଃ ॥ ୧୦-୩୫॥

(ତଥା ମୁଁ ହେଉଛି ଗାୟନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୃହତ୍-ସାମ ଓ ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଛନ୍ଦ ଏବଂ ମୁଁ ମାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାର୍ଗଶିର ଓ ଋତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତ ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୫ ॥)

ଦ୍ୟୁତଂ ଛଲୟତାମସ୍ମି ତେଜସ୍ତେଜସ୍ବିନାମହମ୍ ।

ଜୟୋଽସ୍ମି ବ୍ୟବସାୟୋଽସ୍ମି ସତ୍ତ୍ବଂ ସତ୍ତ୍ବବତାମହମ୍ ॥ ୧୦-୩୬॥

(ମୁଁ ଜୁଆଡ଼ୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୁଆ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅଟେ । ମୁଁ ବିଜେତା ମାନଙ୍କର ବିଜୟ, ନିଶ୍ଚୟକାରୀ ମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ସାତ୍ତ୍ବିକ ମାନଙ୍କର ସାତ୍ତ୍ବିକ ଭାବ ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୬ ॥)

ବୃଷ୍ଟୀନାଂ ବାସୁଦେବୋଽସ୍ଥି ପାଣ୍ଡୁବାନାଂ ଧନଂଜୟଃ ।

ମୁନୀନାମପ୍ୟହଂ ବ୍ୟାସଃ କବୀନାମୁଗନା କବିଃ ॥ ୧୦-୩୭॥

(ମୁଁ ବୃଷ୍ଟିବଂଶୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସୁଦେବ ଅର୍ଥାତ ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ତୁମ ସଖା, ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧନଂଜୟ ଅର୍ଥାତ ତୁମେ, ମୁନି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବେଦବ୍ୟାସ ଓ କବି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଗନା ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୭ ॥)

ଦଣ୍ଡୋ ଦମୟତାମସ୍ଥି ନୀତିରସ୍ଥି ଜିଗୀଷତାମ୍ ।

ମୌନଂ ଚୈବାସ୍ଥି ଗୁହ୍ୟାନାଂ ଜ୍ଞାନଂ ଜ୍ଞାନବତାମହମ୍ ॥ ୧୦-୩୮॥

(ମୁଁ ଦମନକାରୀ ମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ, ଦମନଶକ୍ତି ଅଟେ; ମୁଁ ବିଜୟକାମୀ ମାନଙ୍କର ନୀତି ଅଟେ; ମୁଁ ଗୋପନଯୋଗ୍ୟ ଭାବମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ ମୌନ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହିଁ ଅଟେ ॥ ୧୦-୩୮ ॥)

ୟଜ୍ଞାପି ସର୍ବଭୂତାନାଂ ବୀଜଂ ତଦହମର୍ଜୁନ ।

ନ ତଦସ୍ତି ବିନା ଯସ୍ୟାନ୍ତୟା ଭୂତଂ ଚରାଚରମ୍ ॥ ୧୦-୩୯॥

(ଏବଂ ହେ ଅର୍ଜୁନ ! ଯାହା ସକଳ ଜୀବଙ୍କର ବୀଜ ବା ଉତ୍ପତ୍ତିର କାରଣ, ତାହା ବି ମୁଁ ଅଟେ, କାରଣ ଚର ବା ଅଚର ଏପରି କୌଣସି ବି ପ୍ରାଣୀ ନାହିଁ, ଯେ କି ମୋ ବିନା ଥାଇପାରେ ॥ ୧୦-୩୯ ॥)

ନାନ୍ତୋଽସ୍ଥି ମମ ଦିବ୍ୟାନାଂ ବିଭୂତୀନାଂ ପରବ୍ରହ୍ମ ।

ଏଷ ତୁଦେଶତଃ ପ୍ରୋକ୍ତୋ ବିଭୂତେର୍ବିସ୍ତରୋ ମୟା ॥ ୧୦-୪୦॥

(ହେ ପରବ୍ରହ୍ମ ! ମୋର ଦିବ୍ୟ ବିଭୂତିମାନଙ୍କର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋ ନିଜ ବିଭୂତିର ବିସ୍ତାର ତୁମକୁ ଅତି ସଂକ୍ଷେପରେ କହିଲି ॥ ୧୦-୪୦ ॥)

ୟଦ୍-ୟଦ୍-ବିଭୂତିମସ୍ତତ୍ ଶ୍ରୀମଦୁର୍ଜିତମେବ ବା ।

ତତ୍ତଦେବାବଗଚ୍ଛ ତ୍ବଂ ମମ ତେଜୋଽଶସଂଭବମ୍ ॥ ୧୦-୪୧॥

(ଯେଉଁ ସବୁ ବିଭୂତିଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ, କାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଓ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଛି, ସେସବୁକୁ ତୁମେ ମୋ ତେଜର ଆଂଶିକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ହିଁ ଜାଣ ॥ ୧୦-୪୧ ॥)

ଅଥବା ବହୁନୈତେନ କିଂ ଜ୍ଞାତେନ ତବାର୍ଜୁନ ।

ବିଷ୍ଣୁଭ୍ୟାହମିଦଂ କୃସ୍ନମେକାଂଶେନ ସ୍ଥିତୋ ଜଗତ୍ ॥ ୧୦-୪୨॥

(ଅଥବା ହେ ଅର୍ଜୁନ ! ଏତେ ବହୁତ ଜାଣିବାରେ ତୁମର କି ପ୍ରୟୋଜନ ! ମୁଁ ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗତକୁ ନିଜ ଯୋଗଶକ୍ତିର ଏକ ଅଂଶମାତ୍ର ଦ୍ବାରା ଧାରଣ କରି ରଖିଛି ॥ ୧୦-୪୨ ॥)

ଓଁ ତସ୍ମଦିତି ଶ୍ରୀମଦ୍-ଭଗବଦ୍-ଗୀତାସୁପନିଷସୁ

ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ ଯୋଗଶାସ୍ତ୍ରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର୍ଜୁନସଂବାଦେ

ବିଭୂତିଯୋଗୋ ନାମ ଦଶମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥ ୧୦॥

ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବା ଶ୍ଳୋକ ମାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଅର୍ଥ, ଶ୍ରୀ ଜୟଦୟାଲ ଗୋୟାଙ୍କ ଦ୍ବାରା "ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦ୍-ଗୀତା" (ଗୀତା ପ୍ରେସ୍, ଗୋରଖପୁର୍, #1100, ISBN-81-293-0066-4) ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକରୁ ନିଆଯାଇଛି ।

ଭୁଲ୍ ସୁଧାର ଯୋଗାଯୋଗ – prakash.pradhan@hotmail.com

